

לשםך את הקול

וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרה (במדבר ז,ט)

שבת פרשת נשא היא השבת הראשונה אחרי חג השבעות, ולכן יש בה רמזים לתקפido של האדם בימים אלה. בתחילת הפרשה נאמר: "נשא את ראש", והפרשה מסתiyaת בפסוק¹: "ובבואה משה אל אוהל מוועד לדבר אליו, וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרה". בשני הפסוקים הללו יש רמז לעבודת ה' המיווחדת לאחר מתן התורה.

הדבר הגדול שהתרחש במעמד הר סיני היה החיבור בין 'עלונים' ל'תחTONIM', בין הקדושה האלוקית לבין המזיאות הגשמיית². הקב"ה ירד למטה - "וירד ה' על הר סיני"³ - ומשה רבו, כנzeitig עם ישראל, עלה למעלה - "ויעל משה".

אך בשעת מעמד הר סיני הורגשה יותר התגלות של הקב"ה והירידה שלו למטה, מאשר ההתעלות של עם ישראל למעלה. ולכן לאחר מתן התורה מתמקדת עבודת האדם בהתעלות עצמית, מלמטה למעלה.

להרים את הראש

אי-אפשר להסתפק בכך שהקדושה העליונה מאירה מלמעלה למטה. אם האדם, מצד עצמו, אינו מתעלה, לא נוצר כאן חיבור אמיתי בין 'עלונים' ל'תחTONIM'. החיבור השלם נעשה רק כאשר האדם התחTON, כפי שהוא, בשללו ובכוחות נפשו האחרים, מתחבר עם הקב"ה.

1) במדבר ז,ט.

2) תנומה וארא טו. שמות רבה פרשה יב,ג. ועוד.

3) שמות יט,ב.

הرمز לעובדה רוחנית זו ניתן בראש פרשנתו ובסיומה: תחילת "נשא את ראש", ולבסוף הכניסה לאוהל מועד ושמיית קול ה'.

"נשא את ראש" מבטא את הצורך להתרום ולהתעלות. ראשו של האדם, מطبعו בראותו, ניצב מעל כל איברי גופו, והדבר מבטא את עליונותו של השכל (שבראש) על הרגשות והדחפים הטבעיים (המיוצגים בשאר חלקי הגוף). אף על-פיין, מצווה התורה: "נשא את ראש" – צריך להרים אפילו את הראש, להריםו ולנשאו למעלה, לקדושה.

חיבור אמיתי

משמעות הדבר היא, שהאדם נדרש לדרש לרום את שכלו ואת כל כוחותיו הנפשיים והגוףניים ולהעמידם לשירות הקדשה. בעוד בעת מתן התורה עמד האדם בתהווות התבטלות מול עוצם הגילוי האלוקי, הרי עכשיו עליו להעלות את כוחותיו ולשעבדם לגמרי לעובdet ה'. זהו "נשא את ראש".

כך נוצר החיבור השלם בין 'עלונים' ל'תחתונים', והדבר נرمز בסוף הפרשה: "ובבוא משה אל אוהל מועד... וישמע את הקול מדבר אליו". זהו המצב שהאדם, כפי שהוא, מתחבר עם הקב"ה.

משכו בלב

ענין זה קיים בכל אחד ואחד, בכל עת וזמן. בנפשו של כל יהודי נמצא 'משכן' לה', ושם אפשר 'לשמע' את קול ה'. בכל יהודי יש גם ניצוץ מנשימת משה רבנו, ובאמצעותו מסוגל כל יהודי להגיע לאוהל מועד' ולשמע את "הקול מדבר אליו".

אמנם אין שומעים את הקול הזה באזוניים הגשמיות, אך הנשמה אכן שומעת את קול ה', אותו קול שהיה במתן תורה, הוא הקול שהקב"ה הכניסו למשכן העדות, ושלآخر החורבן הלבישו הקב"ה בהלכות התורה. אם כן, על-ידי התחזקות בלימוד התורה, זוכים לגילוי קול ה' – "וזידבר אליו" ממש.

(ספר השיחות תשמ"ט כרך ב, עמ' 508)